

початку має бути сформоване так зване ядро національної самодостатності соціально-економічної системи, яке виступить у ролі додаткового стабілізатора її розвитку. До складу утворюючих ядро сфер і окремих видів діяльності доцільно ввести такі компоненти, які є стабільно затребуваними та необхідними, передусім, всередині країни. Найлогічніше відібрати їх із сфери продовольчого, енергетичного, транспортного забезпечення. У цих сферах слід виділити обмежену кількість найпріоритетніших напрямів розвитку і підтримати їх на державному рівні.

Забезпечивши самодостатність розвитку зазначених галузей, тобто сформувавши з них стрижень національної самодостатньої соціально-економічної системи, який не піддається значним коливанням турбулентного середовища та є безпечним, держава зможе розраховувати на забезпечення достатнього рівня політичної, економічної та соціальної стабільності, що, в свою чергу, створить передумови для досягнення національної самодостатності.

Перелік посилань:

1. Організація Об'єднаних Націй та стійкий розвиток [Електроний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.un.org/ru/development/sustainable/background.shtml>

2. Чернявська Т. А. Пріоритетна спрямованість вітчизняної державної політики на досягнення економічної самодостатності в умовах викликів глобального розвитку [Текст] / Т. А. Чернявська // Пріоритети розвитку національної економіки в контексті євроінтеграційних та глобальних викликів: матеріали VIII міжнародної науково-практичної конференції. – Харків : ХНУБА. – 2016. – Ч. 3. – С. 128-131.

3. Поручник А. М. Національний інтерес України: економічна самодостатність у глобальному вимірі : монографія [Текст] / А. М. Поручник. – К. : КНЕУ, 2008. – 352 с.

4. Трофімова В. В. Економічна самодостатність країн в епоху глобальної інтеграції : монографія [Текст] / В. В. Трофімова. – Сімферополь : Кримський інститут бізнесу, 2010. – 452 с.

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА УКРАЇНИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

С.Г. Вініцька

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

В сучасному процесі глобалізації для забезпечення національних інтересів України її зовнішня політика спрямована на виконання наступних завдань [1]:

- утвердження і розвиток України як незалежної демократичної держави;
- забезпечення стабільності міжнародного становища;
- збереження територіальної цілісності держави;
- включення національного господарства у світову економіку, яке здійснилось внаслідок вступу до Світової організації торгівлі (СОТ);
- захист прав та інтересів резидентів України за кордоном;
- поширення у світі образу України як надійного партнера.

Успішне вирішення вказаних завдань гальмується внаслідок проведення воєнних операцій на сході країни, які тривають з 2014 року. Великі витрати на воєнні цілі призвели до зростання інфляційних процесів, які негативно вплинули на добробут українського народу.

Так, за даними Держкомстату України за січень 2017 року середня зарплата в країні становила 6000 грн, тоді як у країнах Прибалтики за той же період у середньому 678 євро (19000 грн), у США – 3300 дол (89000 грн), у Німеччині – 3450 євро (99000 грн).

Погіршився інвестиційний клімат, зменшився експорт продукції на світовий ринок.

Основні проблеми глобального значення українського уряду на сучасному етапі:

- терористичні атаки з боку Росії;
- фінансово-економічна нестабільність;
- зростання цін на енергоносії та паливе;
- низка соціальних проблем: зростання безробіття, бідності, скорочення тривалості життя, хвороби.

Перелік посилань:

1. Курс економічної теорії : навч. посіб. / [С. І. Архієреєв, С. Г. Вініцька, В. М. Двінських та ін.] ; за ред. С. І. Архієреєва, Н. Б. Решетняк. – Харків : НТУ «ХПІ», 2008. – 332 с.